

[Arbejdsministeren.]

nansministeren vil udtale sig om den bundne opsparing.

Må jeg sige straks, at det lovforslag, som SF her har fremsat, er helt urealistisk fra ethvert synspunkt, også for dem, der i sin tid stemte imod loven om omkostningsdæmpende ydelse.

For det første må det slås fast, at det er misvisende at betegne det fremsatte lovforslag som en konsekvens af lovforslaget om ophævelse af lov om bunden opsparing. Der er her tale om to parallelle lovgivninger uden nogen nødvendig indbyrdes sammenhæng, og i øvrigt går den bundne opsparing ikke i statskassen. Man kunne teoretisk godt ophæve den bundne opsparing, dvs. inddragelsen af købekraft, og bevare ydelsen med den prisdæmpende effekt, hvis man kun ønskede at spille på den ene streng. Der er heller ikke tale om, at den tvungne opsparing er en finansiel forudsætning for ydelsen, i modsætning til, hvis man har opkrævet en ekstraskat.

En afgørende indvending er imidlertid, at man ikke nu kan ophæve en ordning, som er i gang, og i henhold til hvilken der allerede er udbetalt penge til arbejdsgiverne. SF's forslag omtaler ikke problemet om tilbagebetaling, og det er med god grund, for problemet vil være uløseligt. Ikke alene skulle man kræve penge tilbage, som arbejdsgiverne har modtaget i god tro i henhold til gældende lov, men da ydelsen har været en forudsætning for, at de tre dyrtidsportioner i foråret ikke har måttet indregnes i priserne, måtte man nu give lov til indregning af dyrtidsportionerne, og dette kan simpelt hen ikke lade sig gøre med tilbagevirkende kraft. Lovforslaget er så uigennemtænkt, at jeg undrer mig meget over, at det er blevet fremsat, og regeringen kan naturligvis ikke støtte det.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg kan sådan set nøjes med at gøre nogle få bemærkninger, for jeg er enig i de betragtninger, som arbejdsministeren har fremsat. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at man kommer her og foreslår ophævelse af disse to love, som ikke har noget med hinanden at gøre.

Når man foreslår den bundne opsparing ophævet, må jeg indrømme, at så er der

meget, jeg ikke forstår efterhånden i det politiske spil. Vi er blevet beskyldt for at have gennemført afgifter, der vendte den tunge ende nedad. Nu foreslår man i lovforslaget om den bundne opsparing en binding ophævet, der først og fremmest ligger på de større indtægter. Det virker lidt overraskende i hvert fald for mig, at man fra forslagsstillernes side kan komme med et sådant forslag på nuværende tidspunkt, og det er klart, at regeringen ikke kan acceptere, at den bundne opsparing ophæves. Den er et led i bestræbelserne på at sanere landets økonomi, og derfor må den naturligvis fastholdes. Jeg skal derfor på regeringens vegne afvise lovforslaget.

Per Hækkerup (S):

Jeg kan stort set henholde mig til, hvad de to ministre har sagt om bedømmelsen af lovforslagene. Det undrer også mig, at man fra socialistisk folkepartis side har villet fremsætte disse lovforslag. Logik er der ikke i det. Situationen tror jeg dårligt man kan forklare er ændret til det bedre i forhold til den situation, hvori lovene blev vedtaget, men vi må naturligvis acceptere, at SF altså mener, at situationen er blevet så meget bedre herhjemme under den nuværende regering, at det er muligt at ændre den lovgivning, vi dengang vedtog.

Og så vil jeg gerne sige én ting til. Jeg går ud fra, at disse lovforslag bliver henvist til det politisk-økonomiske udvalg og dermed bliver underkastet den saglige og grundige drøftelse, som vi altid foretager i det politisk-økonomiske udvalg.

Gede (FP):

Om begge de foreliggende lovforslag kan jeg sige, at vi var jo meget enige med SF i sin tid om, at det var et par skadelige lovforslag, og på det punkt er vi stadig enige med dem. Vi synes også, at udviklingen siden i høj grad har bekræftet, at vi har ret. Men nu er lønglidningen sket, nu er omkostningerne steget, og så er det naturligvis også det rigtige tidspunkt at fjerne lovene på. Vi var altså enige med SF dengang, men i modsætning til SF mente vi allerede dengang, at hvis man var modstander af et lovforslag, så skulle man gøre, hvad man kunne for at forhindre, at det blev til lov, og derfor foreslog vi folkeafstemning. Det ville SF ikke